

Öncü İşçi

Devrimci
İşçi Partisi'nin merkezi
yayın organı
Gerçek gazetesinin
ücretsiz ekidir
Sayı: 12
Aralık 2015

İşçinin Manifestosu

Başta büyük Ekim devriminin ürünü Sovyetler Birliği olmak üzere, 20. yüzyılın işçi devletlerinin bürokratik kangrenden muzdarip olduğu, daha 1930'lu yıl-

larda başta Trotskiy olmak üzere devrimci Marksistlerce, Marksist teorinin kendi araçları kullanılarak tespit edilmiş, gelecekte işçi sınıfı bürokrasiyi politik devrimlerle

deviremediği takdirde, bu ülkelerde kapitalizmin hem de bürokrasinin kendisi tarafından restore edileceği öngörülmüştü. Sovyetler Birliği'nde, Doğu Avrupa'da ve Çin'de kapitalizmin restorasyonu Marksizmi yanlışlamamış, tersine doğrulamıştır. Marx ve Engels'ten Lenin'e ve Komün-

nist Enternasyonal'e, oradan Trotskiy'e ve IV. Enternasyonal'e Marksizm, sosyalist devrim en ileri ülkelere yayılmadıkça sosyalist inşa deneyimlerinin başarısızlığa uğrayacağını, "tek ülkede sosyalizm" in tehlikeli ve gerici ama aynı zamanda ütöpik bir düşünce olduğunu daha en baştan ifade

etmiştir. Sovyetler Birliği'nin çöküşünü ve kapitalizmin restorasyonunu öngören herhangi bir burjuva teorisi değil, Trotskiy'in şahsında devrimci Marksizm olmuştur!

(Devrimci İşçi Partisi Manifestosu'ndan alınmıştır)

İşçinin Sözlüğü

Trotskizm:

Marx ve Engels'in temellerini attığı, Lenin'in emperyalizm çağında hem teorik hem de pratik anlamda daha üst bir seviyeye taşıdığı bilimsel sosyalizm düşüncesinin devamcısı olan akımın adıdır. Trotskiy ve takipçileri Marksizmin, sosyal demokrat, reformcu, milliyetçi, bürokratik yorumlarla özünden saptırılmasına karşı

Marksizmin devrimci yorumunda ısrar eden bir akım olarak kendilerini devrimci Marksist olarak adlandırmayı tercih eder. Yine aynı doğrultuda Ekim Devrimi'nin, bu devrimin başlıca önderi Lenin'in ve bu devrimin mimarı olan Bolşevik Partisi'nin devamcısı olmak anlamında Bolşevik-Leninist ifadesi de kullanılmıştır. Ancak Trotskiy ve yoldaşlarını tanımlamak için siyasi rakip ve düşmanlarının yakıştırdıkları Trotskist

tanımlaması da devrimci Marksist (Bolşevik-Leninist) akımın tutarlı mensupları tarafından kabul edilmekte ve onun yolunda dünya devrimi mücadelesinin bir neferi olmak bilinci ve duygusuyla sonuna kadar sahiplenilmektedir.

Stalinizm:

Yosif Stalin, Bolşevik Partisi yöneticilerinden biridir. Ancak zamanla Sovyet Devleti'nin bağrında yükselmeye başlayan ayrıcalıklı bürokratik katmanın çıkarlarını savunmaya başlamıştır. Devrimin başta gelen önderi Lenin, büro-

kratikleşme tehlikesini görmüş ve bu tehlikeye karşı mücadele etmiştir. Bu mücadelede Trotskiy ile birlikte hareket etmiş, Stalin'in bürokratik ve milliyetçi eğilimlerine karşı da partiyi uyarmıştır. Lenin'in ölümünün ardından Stalin, Bolşevik Partisi'nin komünizm hedefine bağlı kadrolarını adım adım tasfiye ederek partiye hâkim olmuş, daha sonra da işçi sınıfının devrimci programının dayandığı Marksist teoride milliyetçi ve bürokratik çarpıtmalara girişmiştir. Dünya devrimi fikrini terk ederek "tek ülkede sosyalizm" adlı gerici ve ütöpik bir düşünceyi

komünist harekete hakim kılmıştır. Bu anlamda Stalinizm, Stalin'den ziyade onun ve izleyicilerinin uyguladıkları politikalar bakımından önemlidir. Bunlar arasında şu uygulamalar önem taşır: işçi sınıfının iktidarının bürokrasi tarafından gasp edilmesi; işçi sınıfının uluslararası mücadelesinin yerine sosyalizmin milliyetçi çarpıtılmasının geçirilmesi; işçi iktidarı perspektifinin yerine, devrimin aşamalara bölünmesi ve burjuvaziyle sözde demokratik ittifaklar kurulması. Stalinizm devrimci olmayan, bürokratik, milliyetçi, sol siyasi akımlarda ifadesini bulmuştur.

2015 Trotskiy yılı kararı

Lev Davidoviç TROTSKIY

Marx, Engels ve Lenin'le birlikte Trotskiy'i de mücadelesinin tarihsel önderlerinden biri olarak kabul eden Devrimci İşçi Partisi, ölümünün 75. yılı dolayısıyla aynı yıl gerçekleşen 3. Kongresi'nde 2015 yılını Trotskiy yılı olarak ilan etme kararı almıştır: "DİP'in 3. Kongresi, Bolşevik Ekim Devrimi'nin ve dünya devriminin en büyük tarihi önderlerinden Lev Davidoviç Trotskiy'in ölümünün 75. yıldönümünü idrak ettiğimiz 2015 yılını "Trotskiy yılı" olarak ilan eder; yayınlar, toplantılar ve her türden başka faaliyetler aracılığıyla Trotskiy'i sosyalistlere, işçi sınıfına ve genel olarak topluma tanıtmak üzere çaba gösterir."

İşçiler için bugün Trotskiy'in önemi

Trotskiy bundan 75 yıl önce, Meksika'da sürgünde iken, 21 Ağustos 1940'ta Stalin'in bir ajanı tarafından öldürüldü. Trotskiy tarihin en görkemli işçi devrimi olan 1917 Ekim Devrimi'nin iki önderinden biriydi. Kurduğu Kızıl Ordu ile bu devrimi en ön cephede savaşarak korudu. Ekim Devrimi'nin yarattığı Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nde bürokrasi iktidarı işçi

sınıfının elinden aldı, gasp etti. Trotskiy, bürokratik grubun lideri Stalin ve müttefikleri tarafından, parti üyeliğinden çıkarılıp önce ülke içinde, sonra da İstanbul'a sürgün edildi. İstanbul'da dört yıl yaşadı, en önemli bazı yapıtlarını burada yazdı. Sürgündeki son durağı Meksika'da, dünya komünist ve işçi hareketini yeniden ayağa kaldırmak için durdurak bilmeden verdiği mücade-

leye devam ederken katledildi. Öldürüldüğünde geride bizlerin devralacağı kirlenmemiş kıpkızıl bir devrimci bayrak ve onun örgütsel ifadesi olarak Dördüncü Enternasyonal'i bıraktı. Bugün Devrimci İşçi Partisi, Dördüncü Enternasyonal'in Yeniden Kuruluşu Koordinasyonu bünyesinde dünyanın pek çok ülkesinde bu bayrağı taşıyan bir dizi devrimci partiden bir tanesidir.

Rus bayrağı değil, işçi sınıfının uluslararası bayrağı

Bugün Devrimci İşçi Partisi'nin bayrağındaki orak, çekiç, yıldız ve yıldızın içindeki dört rakamı işte bu geleneği anlatmaktadır. Bu bayrak işçi sınıfının bayrağıdır. Ancak günümüzde pek çok işçi orak çekiç simgesini gördüğü zaman bu simgeleri Rusya ile özdeşleştiriyor. Bu tabii ki yanlıştır. Rusların tarihi milli simgeleri çift başlı kartal ya da Slav ırkının sembolü olan mavi, beyaz ve kırmızı renklerdir. Bütün dünyayı vatan kabul eden işçi sınıfı devrimciliği ise milliyetçiliği de, herhangi bir ırkın diğerlerinden üstün olduğunun iddia edilmesini de reddettiği

gibi, genel olarak işçi sınıfının ulusal, dinsel, mezhepsel hangi sebeple olursa olsun bölünmesine karşıdır.

Nitekim, bu ilkelere sonuna kadar bağlı olan Lenin ve Trotskiy'in Bolşevik Partisi'nin önderlik ettiği 1917 Ekim Devrimi'nin ardından bir işçi devleti olarak kurulan, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği tarihinde ilk defa adında herhangi bir milli ya da coğrafi çağrışım olmayan bir ülke yaratmıştır. Bu ülkenin bayrağı da yine ne Slavlara ne de Ruslara ait olmayan tüm dünya işçilerini temsil eden kırmızı renkli bayrak ile kır ve kent emekçileri-

nin birliğini anlatan orak ve çekiç olarak benimsemiştir. Orak tarım üreticisini, yani köylüyü, çekiç ise sanayiye, yani işçiyi temsil eder. Yine SSCB'nin kabul edilen resmi marşı da ulusal bir marş değil adlı adınca Enternasyonal Marşı'dır. İnsanlığın Enternasyonal'le, yani millet millet ayrılarak değil hep birlikte kurtulacağını söyler.

Öte yandan, orak ve çekiğin Ruslarla özdeşleştirilmesi Stalinist bürokrasinin marifetlerinden dolayıdır. Lenin ve Trotskiy'in önderleri olduğu bu has komünist ilkelere, SSCB'de Stalinist bürokrasi tarafın-

dan yozlaştırılmış ve adım adım Rus milliyetçiliği Stalinizmin bağrında yeniden hortlamıştır. Öyle ki 1944 yılında Enternasyonal marşının yerine Rus ulusunu öven eski bir marş dahi kabul edilmiştir. Sovyetler Birliği'ni özgürce bir araya gelerek kuran halklar arasında Rusya Federasyonu ayrıcalıklı bir konuma yükseltilmiştir.

Bugün işçilerin Trotskiy'i tanınması ve onun mücadelesini anlaması, komünizmin Rusya merkezli bir siyaset değil de düpedüz işçi sınıfının öz siyasetinin kendisi olduğunun görülmesi açısından son

derece önemlidir. Trotskiy ve onun bize miras bıraktığı Dünya Sosyalist Devrimi'nin partisi Dördüncü Enternasyonal, SSCB'yi emperyalizme ve kapitalizme karşı sonuna kadar savunmuştur ancak asla ve asla Rus milliyetçiliği ile uzlaşmamıştır.

Bugün Trotskiy'in takipçileri de işçi sınıfını bölen ve parçalayan her türlü milliyetçi, şoven anlayışa karşı işçilerin birliğini ve halkların kardeşliğini savunmaya devam etmektedir. Halkların kardeşliğini sağlayabilmek için de herhangi bir halkın bir başka halk tarafından ezilmesine karşı çıkmaktadır.

İşçi devletlerini ve işçi sınıfı kazanımlarını kayıtsız şartsız savunmak

Bugün işçi sınıfının geniş kesimleri için SSCB ve diğer sosyalist ülkeler pek de özenilecek bir sisteme sahip olmayan, geri kalmış, baskıcı rejimler olarak görülmektedir. Oysa SSCB başta olmak üzere sosyalist devrimi gerçekleştirmiş tüm ülkeler, işsizliği ortadan kaldırması, tam bir iş güvencesi, geniş kitleler için kaliteli

ve ücretsiz eğitim ve sağlık hizmetleri ve çok düşük kirayla konut sağlaması, her türlü toprak ağalığı benzeri yapıya son vermiş olmasıyla dünya işçi sınıfının büyük kazanımlarına sahne olmuştur. Hatta kapitalist ülkeler özellikle İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Komünizm korkusuyla kendi işçi sınıflarına bir dizi tavizler vermek

zorunda kalmıştır. Sosyalist devrimin tarihsel gücünü arkasına alan işçi sınıfının, başta Avrupa olmak üzere, sendikal kazanımları elde etmesinde ve nispeten daha iyi yaşam koşullarına kavuşmasında Ekim Devrimi'nin ve Batı kapitalizminin Sovyetler Birliği'nden duyduğu bu korkunun etkisi yadsınmaz.

Trotskiy'i en iyi sarı sendikalara karşı savaşan işçiler anlayabilir

Bugün Trotskiy'i en iyi anlayacak olan sarı sendikalarda bürokrasiye karşı mücadele eden işçilerdir. Sendikalar işçilerin örgütleridir. Ama bürokratlar tarafından ele geçirilmiş olan sendika yönetimleri, işçilerin çıkarlarını savunmak bir yana patronlarla yüz kızartıcı işbirliklerine girmektedir. Bu işbirlikçilere karşı işçiler sendikalarının kapatılmasını değil, iş-

çinin hakkını savunacak yönetimlere kavuşmasını istiyor. Ya da işçiler bu sendikaları terk edip yeni bir sendikal örgütlenme sürecine giriyor. Sonuçta Trotskiy'in bir yandan SSCB'yi savunup diğer yandan SSCB'ye çöreklenmiş bürokrasiye devirmeye çalışması gibi mücadeleci işçiler de sendikalarına sahip çıkıyor, onu denetliyor ve yönetimine hâkim olmaya çalışıyorlar.

Geçmişin yanlışlarını doğru şekilde kavramak ve sosyalizmin zaferi için mücadele

Ancak sonuçta SSCB'nin ve onun etki alanındaki Doğu Avrupa rejimlerinin çökmesinin ardından sosyalizm, emperyalist kapitalist odaklar tarafından başarısız olan ve gelecekte de başarı şansı bulunmayan bir proje gibi gösterilmiştir. Elbette SSCB ve yıkılan diğer rejimler sorunsuz değildi. Her şeyden önce, bu ülkelerde sosyalizm gerçekleşmiş değildi. Marx, Engels ve Lenin gibi Trotskiy de sosyalizmin tek ülkede kurulması mümkün olmayan bir dünya sistemi olduğunu savunuyordu. Tek ülkede sosyalizm düşüncesi Stalinizmin milliyetçi bir çarpıtmasıydı. Şüphesiz tek tek ülkelerde sosyalist devrimler olacak ama bir dünya sistemi olarak kapitalizmi aşacak olan sosyalizm tam anlamıyla zafere ancak dünya çapında ulaşabilecekti. Trotskiy, devrimci Marksizm'in bu berak perspektifini sonuna kadar

savundu. Sovyetler Birliği'nin sosyo-ekonomik yapısını yakından inceledi. Burada sosyalist devrim işçi sınıfı için muazzam kazanımlar getirmişse de iktidar bürokrasi tarafından gasp edilmişti. Bu anlamda Trotskiy, SSCB'yi yozlaşmış bir işçi devleti olarak tanımladı. İşçi sınıfının, devrimin kazanımlarını müdafaa etmesini ve her şeyden önce bu kazanımları korumak için bürokrasiyi devirmesi gerektiğini savundu. Trotskiy, eğer işçi sınıfı yeniden iktidarı almazsa bürokrasinin işçi devletini toptan tasfiye edebileceğini öngördü. Nitekim SSCB'nin yıkılışı dışarıdan bir etkiyle değil, Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin bürokratik yöneticileri eliyle gerçekleşti. Çözülüş sürecini başlatan Gorbaçov SBKP genel Sekreteri idi. Rusya'da mafyatik bir yağma kapitalizminin mimarı Boris Yeltsin de aynı

partinin en yüksek organlarında görev almıştı ve son olarak Rusya Federasyonu Komünist Partisi'nin başkanıydı. Bürokrasi sosyalist inşayı sekteye uğrattı ve işçilerin devletini içten içe kemirerek sonunda çökertti.

Trotskiy tüm bu olucakları önceden görmüştü. Bu ülkelerdeki işçi devletlerinin nasıl yozlaştığını ve nasıl çökeceğini yarım yüzyıl önce bilimsel olarak tahlil etmişti. Dolayısıyla da Trotskiy'in takipçileri olarak bizler işçi sınıfına, yıkılanın sosyalizm olmadığını, sınıfsız, eşit ve özgür bir geleceğin ise asla bir hayal olmadığını sadece sarsılmaz inancımızla değil bilimsel gerçeklere dayanarak da anlatabiliyoruz. Sosyalizmin bir dünya sistemi olduğunu, SSCB ve diğer ülkelerde yaşanan sorunların işçi sınıfının, iktidarı kendi eline almasıyla çözülebileceğini savunuyoruz.

Sol sürekli bölünüp parçalanmaktadır: Trotskiy'in yolu sınıf çıkarlarında birleşmenin yoludur

Bugün tüm işçiler, sol neden bu kadar paramparça, birlik neden olmuyor diye soruyor. Biz de diyoruz ki çok sol örgüt ve parti var ama hemen hepsi sonunda CHP'yi desteklemekte ya da sermaye içinden demokratik gördüğü unsurlarla ittifak yapmakta birleşiyor. İşçi sınıfının ise kendi çıkarlarına hem ekonomik hem de siyasi düzeyde uzlaşmasız biçimde savunacak ve işçi sınıfını iktidara taşıyacak bir partiye ihtiyacı var. Trotskiy, işçi sınıfı için den çıkan işbirlikçi eğilimlerin burjuvaziyle ittifak kurma politikasına karşı "Sürekli Devrim" teorisini ortaya atan bir önderdir. Asgari program azami program ayrımını reddederek işçi sınıfının en ufak güncel mücadelesini ve talebini bir işçi iktidarı hedefine yöneltmeyi amaçlayan geçiş programı

anlayışını savunmuştur. Bu anlamda CHP'yi destekleyen ya da kendini HDP gibi işçi sınıfını temsil etmeyen ortamlarda eriten onlarca Stalinçi, Maoçu, sol liberal vb. parti karşısında, Trotskiy'in yolundan gidenler, işçi sınıfının bağımsız politikasını savunmak için mutlaka diğerlerinden ayrılmak zorundadır. Bu ayrılma daha büyük ve sağlam bir sınıf birliğini sağlamak içindir. Bu birlik sadece ve sadece sermayeden ve emperyalizmden bağımsız bir sınıf politikası temelinde gerçekleştirilebilir. Nasıl işçiler akın akın sarı Türk Metal'den ayrılıp kendi kaderlerini ellerine almak için ileri atılmışlarsa Trotskiy'in takipçilerinin sermayenin şu ya da bu eğiliminin peşine takılan diğer sol akımlardan kendini ayırması da aynı şekildedir.

Trotskiy Sovyetler Birliği'nde işçi demokrasisini savundu

Bugün sendikasının başına çökmüş gününü gün eden bürokrata karşı mücadele ederken işçinin en önemli araçlarından biri sendika içi demokrasidir, işçi demokrasisidir. Sovyetler Birliği'nde kurulan tek parti diktatörlüğü Marksizmin sosyalizm programının gereği değildi. Bürokrasi, işçi sınıfının ve köylülüğün oluşturduğu çoğunluğa karşı kendi çıkarlarını sağlama

alabilmek amacıyla böyle bir tek parti diktatörlüğü kurmuştu, işçi sınıfı içinde devrimci ve enternasyonalist düşüncelerin dile getirilmesine ve örgütlenmesine izin vermiyordu. Yani baskıcı rejim komünizmin doğasından kaynaklanmıyordu, bürokratik yozlaşmanın eseri idi. Trotskiy burjuvazinin sömürüyü geri getirmek için örgütlenmesine karşıydı elbette,

ama işçi sınıfının kendi içinde farklı partilere ayrılabilmesini ısrarla vurguluyordu. Sendikadaki bürokrati def etmek için sendika içi demokrasi için mücadele veren işçi gibi, Trotskiy de Dördüncü Enternasyonal'in programına "Sovyet partilerine özgürlük!" talebini yazdı. Yani karşı devrimciler dışında, devrimden yana olan bütün partilere özgürlük!

Bir devrimci işçi önderi olarak Trotskiy

Trotskiy devrimci fikirleri benimser benimsemez genç yaşlarda işçi çevreleri ile ilişki kurup sınıf mücadelesine atıldı. Henüz 26 yaşındayken 1905'te Rusya'nın başkenti Petrograd'da yükselen işçi devriminin merkezi olan işçi konseyinin (sovyet) başkanıydı. 1917 yılında Kışlık Saray'ın ele geçirilmesiyle sonuçlanan ayaklanmayı Sovyet'e bağlı Askeri Devrimci Komite'nin başkanı olarak yönetti. Devrimden sonra en baştan bir işçi ve köylü ordusu kurarak devrimi yedi düvele karşı savundu. İktidarın nimetle-

rinden faydalanmak yerine iktidarı devrimin yayılması için kullanmak isteyenlerdendi. İktidarın sefasını sürmek isteyen bürokrasinin düşmanıydı. Hem teorik hem de pratik olarak sürekli devrimciydi. Ölünceye kadar beynini, kalemini, silahını işçi sınıfının hizmetine sundu.

Tüm bu özellikleriyle Trotskiy işçi sınıfının devrimcisidir, işçi sınıfının aydınıdır, işçi sınıfının komutanıdır, işçi sınıfının önderidir. Onun miras bıraktığı bayrak işçi sınıfının altında toplanacağı yegâne devrimci bayraktır.